

РЕШЕНИЕ

№ 11485

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **12243** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

АССГ е сезиран от М. И. И. с жалба срещу решение № 4000 от 23.08.2023 г. на СРС, 105 с-в по анд № 4715/2023 г., с което е потвърдено издаденото срещу касатора Наказателно постановление /НП/. Моли решението на СРС и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Претендира разноски.

Ответникът моли жалбата да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С атакуваното пред СРС наказателно постановление на М. И. И. в качеството ѝ на длъжностно лице – Главен архитект на район С.-СО, е наложена глоба в размер на 1000 лева на основание чл. 232, ал. 1, т.2, предл. 1 ЗУТ вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ за нарушение на чл. 108, ал. 1, предл. 2 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/ вр. чл. 113, ал. 4 от ЗУТ. Административно-наказващият орган е приел, че И. в качеството ѝ на главен архитект на район С. е издала разрешение за строеж № 22/29.07.2022 г. на Многофамилна жилищна сграда с подземен гараж в противоречие с действащия подробен устройствен план /ПУП/. Със заповед от 09.08.2022 г. Началникът на РДНСК С. е отменил разрешението за строеж.

С решението си от 23.08.2023 г. СРС е потвърдил атакуваното НП.

Заповедта за отмяна на разрешението за строеж е била предмет на разглеждане по адм. д.

№ 8465/2022 г. по описа на АССГ, 27 с-в. С решение от 22.05.2023 г. /л. 67 от делото на СРС/ е отменена Заповедта от 09.08.2022 г., като е прието, че разрешението за строеж № 22/29.07.2022 г. е правилно и законосъобразно /л. 71 от делото на СРС/. Така постановеното решение на АССГ е обжалвано пред ВАС, образувано е адм.д. № 7415/2023 г., приключило в съдебно заседание на 20.11.2023 г.

С определение от 20.02.2024 г. АССГ е спрял настоящото канд № 12243/2023 г. до приключване с влязъл в сила съдебен акт на адм.д. № 7415/2023 г. по описа на ВАС. Настоящият състав е приел, че спорът във ВАС е преюдициален, доколкото наказанието на И. е наложено заради незаконосъобразността на издаденото от нея разрешение за строеж, правилността на което е обсъдена от АССГ, 27 с-в във връзка с обжалването на заповедта за отмяната му. За да се прецени законосъобразността на наказанието на И. по същество следва да се обсъди именно въпросното разрешение за строеж и заповедта за отмяната му, която е предмет на адм.д. № 7415/2023 г. на ВАС.

С решение на ВАС от 20.01.2026 г. по адм.д. № 7415/2023 г. е оставено в сила решението на АССГ от 22.05.2023 г. по адм.д. № 8465/2022 г. ВАС е приел, че тезата за нарушение на правилото по чл. 108, ал. 1, изр. 2 ЗУТ за задължителния характер на предвижданията на ПУП в инвестиционното проектиране е необоснована. След като са съобразени с визата (с която в допустимите от чл. 134, ал. 6 ЗУТ различия с ПУП са променени единствено разположението и конфигурацията на сградата при запазване по действащия план на начина на застрояването, останало свободно – чл. 21, ал. 1 ЗУТ, както и на неговия характер – ниско по смисъла на чл. 23, ал. 1, т. 1 ЗУТ), устройствените показатели отговарят на позволените по ОУП на СО, поради което издаденото разрешение за строеж и инвестиционният проект не противоречат на плана.

С оглед цитираните мотиви на ВАС, настоящият състав намира, че не следва да се отклонява от приетото от върховната инстанция, както относно законосъобразността на издаденото от И. разрешение за строеж /РС/, така и относно липсата на нарушение на чл. 108, ал. 1, предл. 2 от ЗУТ. Съгласно цитираната разпоредба предвижданията на подробните планове са задължителни за инвестиционното проектиране. ВАС приема, че РС не противоречи на ПУП, предвид наличието на издадена виза за проучване и проектиране на жилищна сграда, чиято функция е да осъществи прилагането на ПУП и определя конкретното застрояване, като променя предвижданията на плана – по аргумент от ал. 6 на чл. 134 ЗУТ, т.е. замества ПУП, респ. става част от него.

Неоснователни са възраженията на ответника пред настоящата инстанция, доколкото същите касаят издадената от главния архитект виза, за преценката на чиято законосъобразност началникът на РДНСК нямал правомощия. Макар това да е така, издадената виза и нейната законосъобразност нямат отношение към процесното НП, тъй като И. не е санкционирана за издаване на виза, а за издаване на разрешението за строеж. Недопустимо е мотивите на НП да се разширяват с допълнителни аргументи след издаването му. Отделно от това, както ВАС е приел, визата е в съответствие с ПУП в допустимите от чл. 134, ал. 6 ЗУТ различия.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че И. не е осъществила вмененото ѝ нарушение, тъй като издаденото от нея РС е законосъобразно, поради което НП се явява незаконосъобразно и подлежи на отмяна ведно с потвърждаващото го решение на СРС.

При този изход на спора в тежест на ответника по касация остават направените от него разноски. Касаторът претендира разноски, които съгл. чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа възлизат на 400 лева. Или общо за двете инстанции възнаграждението е в размер на претендираните 800 лева, поради което направеното от ответника възражение за прекомерност се явява неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4000 от 23.08.2023 г. на СРС, 105 с-в по анд № 4715/2023 г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № С-47-2/21.03.23 г., издадено от Началника на РДНСК С., с което на М. И. И. в качеството ѝ на длъжностно лице – Главен архитект на район С.-СО, е наложена глоба в размер на 1000 лева на основание 232, ал. 1, т.2, предл. 1 ЗУТ вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ за нарушение на чл. 108, ал. 1, предл. 2 от Закона за устройството на територията вр. чл. 113, ал. 4 от ЗУТ

ОСЪЖДА РДНСК-С. да заплати на М. И. И., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение пред СРС и АССГ в размер общо на 409,03 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.